

Indenrigsministeren ad interim: Jeg finder mig ikke foranlediget til nu at optage Diskussionen om dette Punkt; men dersom man gjentagne Gange vender tilbage dertil, vil jeg jo blive nødt til at gjenoptage Forhandlingen derom.

Schovelin: Den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Fesjen) har udtalt sig imod Indkomstskatten; dersom vi kunde blive frie for Indkomstskatten, saa skulde jeg være enig med ham i, at det vilde være meget behageligt; ved denne Skat er der ganske vist store Ubequemmeligheder og Ubehageligheder, som kunne gjøre, at man kunde ønske at blive fri derfor; men Sagen er den, at vi staae saaledes, at Spørgsmaalet kun er, om vi vilde tage Indkomstskatten eller beholde den Hjælpekat, som har bestaaet i flere Aar, eller med andre Ord en Formue- og Veilighedskat; Afgangens staaer os ikke aaben til at undvære dem begge, vi have kun Valget imellem, hvilken af de to Skatter vi ansee for at være den meest taalelige. Naar man tager Hensyn til Forholdene i Kjøbstæderne, vil jeg gjerne troe, at Rigningscommissionen i en Kjøbstad kan være saa vel bekendt med de enkelte Skattehaveres Formuestilstand, deres Indtægter og Udgifter, at den med nogenlunde Rimelighed kan ansætte Skatten saaledes, at den bliver taalelig; men saaledes er Forholdet ganske vist ikke i Kjøbenhavn. Denne By er for stor til, at nogen Rigningscommission skulde være istand til at have et saadant Kjendskab til de forskjellige Borgeres Skatteevne, at den med nogenlunde Retfærdighed kunde sætte dem i Skat. Derfor er det nødvendigt, at den Enkelte, der føler sig besværet ved Rigningscommissionens Afgjørelse, kan føre Besværing over den flete Skatteansættelse; han maa kunne fremlægge Dplysninger, hvorved han godtgjør,

at han ikke er billigt behandlet. Nu er det ganske vist, at de Love, vi hidtil have haft om Hjælpekat, have indeholdt den Bestemmelse, at naar en Skattehaver fandt, at han var ubilligt beskattet, kunde han besvære sig derover, men da der i Lovene aldeles ingen Regler findes, hvorefter Skatten skal udstrives, har han ikke Noget at støtte sig til; han kan ikke ansøre Andet, end at han føler sig ubilligt behandlet, og naar man dertil svarer, at det finder man ikke, saa er Forhandlingen dermed forbi; det Eneste, han kunde sige, kunde maaskee være, at den og den er saaledes eller saaledes beskattet, ham derimod har man beskattet paa en anden Maade; men at sammenligne sig med visse andre bestemte Personer, altsaa med andre Ord sige: enten er den Person for lavt beskattet eller ogsaa er jeg for høit beskattet, det er en Udvei, som man meget nødig griber til. Besværingen har altsaa ikke Noget at støtte sig til, og dette er vor Hovedindvending imod Hjælpekat, som den er, det er Fordelen ved den Skat, som her foreslaaes indført, at der gives bestemte Regler, hvorefter Enhver kan undersøge, om han er rimelig beskattet eller ikke; dersom han finder, at han ikke er det, kan han give Dplysning om sin Indtægt og paavise, at hans Indtægter ere saa og saa store, og at der altsaa ikke kan tilkomme ham at svare Skat af Mere; det er den Hovedfordeel, som opnaaes ved Indkomstskatten i Sammenligning med Hjælpekat.

R e t t e l s e.

Nr. 156 Sp. 2466, Lin. 8 f. o.: „egne sig dertil“ læs: „interessere sig derfor“